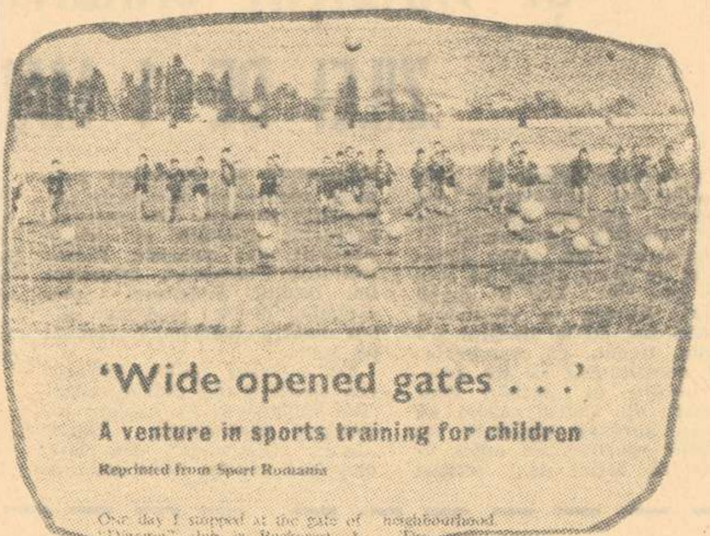
Sportul Magazin

O INIȚIATIVĂ ROMÂNEASCĂ APRECIATĂ IN ANGLIA

„PORȚILE LARG DESCHISE! O ÎNDRAZNEAȚĂ ACȚIUNE PENTRU ATRAGEREA COPIILOR PE TERENURILE DE SPORT". Sub acest titlu, revista engleză „PLAYING FIELDS", organ al Asociației sporturilor în aer liber din Marea Britanie, preia un articol apărut în revista „SPORT ÎN ROMÂNIA", editată de Comitetul Olimpic Român, privitor la inițiativa avută în această direcție de clubul Dinamo.

„Este, într-adevăr, o acțiune pe cit de frumoasă, pe atît de îndrăzneață, ne-a declarat d-l R. J. Abbot, secretarul asociației, de a deschide porțile marilor stadioane pentru copii și a le da posibilitatea să practice sportul pe terenurile cluburilor. Am publicat acest articol în revista noastră care are o largă răspîndire în Anglia și în țările Commonwealth-ului, cu gîndul că inițiativa românilor va avea ecou. Felicitări !".



'Wide opened gates . . .'

A venture in sports training for children

Reprinted from Sport Romania

Preluînd articolul, revista engleză insistă asupra grijii pe care o manifestă Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, în cooperare cu U.T.C.-ul și Consiliul Național al Organizației Pionierilor, pentru dezvoltarea sportului în rîndurile tineretului român.

Publicarea articolului de către „PLAYING FIELDS" este însă și un „remember" pentru cluburile din București și din țară, care — sperăm — în acest an vor face și mai mult pentru a generaliza inițiativa clubului Dinamo de a invita copiii pe stadioane, deschizîndu-le larg porțile.

OZON ȘI NĂSTASE



Duminică dimineață, la Pitești, înaintea meciului F. C. Argeș — Progresul.

Titus Ozon:

— Îmi pare rău de Progresul, de care mă leagă multe amintiri frumoase, dar Argeșul are astăzi nevoie de ambele puncte! Sînt sigur că vom cîștiga...

— Îmi aduc aminte că deviza dv era: „toate meciurile" sînt foarte grele. Mai bine să așteptăm 90 de minute!".

Ozon zîmbește:

— Asta pentru echipă, la modul... oficial.

— Nu vă este de loc teamă de „Iancea" Năstase?

— După o clipă de ezitare:

— L-am avut elev pe Năstase, la pitici. Eu am fost printre primii lui antrenori, așa că-i cunosc mai bine decît oricine calitățile și lipsurile... Vlad și Olteanu au primit indicații speciale pentru a-l neutraliza.

★

Ne-a fost greu să obținem fotografia alăturată — cu Ozon în primul an de antrenorat și cu Năstase (al treilea din dreapta, în picioare) în primul an de fotbal — văzută întîmplător, pentru că nici unul din cei doi posesori nu voia s-o „sacrifice"...

În cele din urmă, antrenorul lui F. C. Argeș ne-a încredințat-o, neuitînd să adauge că „peste cîțiva ani, cînd Năstase va avea mai multă experiență, s-ar putea ca fotografia să aibă o valoare documentară infinit mai mare...".

Noi o publicăm, socotind că nu e lipsită de interes nici pentru cititorii de astăzi...

Definiții aproximative

BASCHETUL = Altruism: bagi în coșul altora.

BOXUL = Politețe exagerată! Te porți cu mănuși, chiar și cu acela pe care vrei să-l bați.

CICLISMUL = Călărie pe cai de fier.

FOTBAL = Inteligența a picioarelor!

HANDBAL = Hent autorizat!

ÎNOTUL = Ambiția omului de a concura... peștii.

PARAȘUTISMUL = Emanciparea umbrelei.

POPICELE = Muncă de Sisif.

TENISUL = Întrecere între... rachete.

Barbu ALEXANDRU

În patru rînduri

Unui alpinist:

Văzîndu-l cu frînghii cum urcă,
Au opinat cîțiva amici,
Că-n munți o să ne dea de furcă:
Va trage... sforile și-aici

H. S.

LA IARBĂ VERDE

Singura dată cînd un fotbalist se trîntește pe iarbă fără a simula un fault, este în excursie la pădure.

★

În poiană, floretistul se așează unde se nimerește, fără să se teamă de urzici. Deh, e obișnuit cu ințepăturile!

★

Pentru iarbă verde, baschetbalistul preferă scuarul din cartierul său. Este aproape și, deci, pînă acolo nu are de făcut mulți... pași

★

Rugbystul se duce la pădure cu toată familia. Pasămi-te, îi place grămada.

★

La iarbă verde, portarii de fotbal consumă toate alimentele aduse în sacoșă. Baremi în ziua asta să nu revină din deplasare cu plasa plină.

★

Singurul care nu se teme de înghesuiala din autobuz este luptătorul. Are ocazia să facă... antrenament.

★

Cînd halterofilul văzu cîte bagaje are de cărat în excursie spuse soției: „Dacă reușesc să le ridic, cred că devin campion mondial!".

Radu POP



Surpriză neplăcută

Desen de Fred GHENADESCU

MINUTUL 1...

Nu știu ce au făcut alții pe la Vadu-Oii sau pe Făgăraș, duminică — eu, animal ciudat și domestic, am stat în ograda mea și am petrecut sfînta zi de odihnă în compania celor mai revoluționare echipe de fotbal din țara noastră, Steaua și Farul. Revoluția făptuită de ele — zic specialiștii, nu ageamii ca mine, care mi-am ales ca preferate nici nu mai îndrăznesc să spun pe cine... — marea forță a acestor două echipe în fața cărora tremură azi Rapid și Dinamo ar fi că ele joacă ofensiv, adică pe atac, nu pe contraatac, că marchează sau caută să marcheze multe goluri și alte frumuseți de astea, cum nu găsești la celelalte formații din Țara Românească.

Știu că nu e bine să contrazici specialiștii, că ei au tot atîta vanitate și argumente valabile cîte ai tu, nespecialist. Ca atare, dacă ceea ce joacă Farul și Steaua se numește fotbal ofensiv sau tendință ofensivă spre diferență de ceea ce joacă Dinamo, Petrolul sau „U" Cluj — așa să fie! Poate că televizorul meu deformează imaginile, poate că televizorul meu are tendințe sceptice — oricum nu pot ascunde că mie, acasă, mi s-a părut că nu e nici o diferență substanțială de concepție între Farul și Dinamo, că Steaua nu mi se pare că joacă altfel decît ar juca F.C. Argeș, pe teren propriu, cu aceeași palidă U.T.A. Așa că nu am timp să mă scarpin în cap încurcat de marea problemă — care tendință va învinge: ofensiva luminii (că de aia le zice Steaua, Farul, nu?) sau alte tendințe stilistice. Va învinge cine va acumula mai multe puncte. Alte idei decît cum să cîștigi două puncte acasă și cum să nu pierzi două, afară — alte idei, în campionatul românesc, la televizorul meu, eu unul nu văd. Ca să-mi schimb televizorul, nu pot.

Ba aș spune că dacă e vorba de spirit ofensiv, cele cîteva minute date sîmbătă seară din meciul Rapid — Poli mi-au plăcut mai mult decît vălureala de la Constanța. La Rapid — Poli s-a întîmplat o minune mică, ce-i drept, care chiar dacă n-o fi o tendință ofensivă, tot minune e la noi. Am văzut cum un om marchează în primul minut de joc! Chiar un portar genial ca Răducanu nu se aștepta să-i tragă cineva la poartă, de la 20 de metri, în minutul 1... Asta nu intră în nici o tendință, așa că Răducanu s-a uitat la fel de uimit ca mine, ageamiul, cum intră mingea-n plasă, în minutul 1. De ce se marchează atît de rar, la noi, în minutul 1, de ce e minune — mică, mare — cînd se petrece așa ceva, iată o problemă la care mă gîndesc mai insistent decît la alternativa „ofensivă sau defensivă"? Și îmi vine atunci în minte, ca o imagine dulce din cărțile îngălbenite de istorie, un Carmen — U.T.A., 5—1, pe Republicii, cînd în secunda 45 Marian a șutat cam de la vreo 40 de metri, o bombă care l-a orbit pe Marki, mi se pare; și-mi vine, ca din basme, tot pe micul ecran de sub frunte, șutul lui Hidegkuti, pe Wembley, tot în primul minut, Ungaria — Anglia 6—3, meciul secolului, în 1953. Ca să nu mai vorbim de golul de miercuri seara, tot în minutul 1 dat de Panathinaikos lui Dujkovici...

Am văzut duminică Ungaria — Franța, am ascultat sîmbătă tot meciul, la radio, transmis în direct de crainicii parizieni. Erau înnebuniți de fericire, dacă n-au spus de 10 ori că Franța a scos un 1—1 pe Nepstadion, acolo unde niciodată!... Dar acestea erau echipele lui Kopa și Hidegkuti, de altă dată? Acestea erau marile echipe care l-au dat pe Fontaine (13 goluri într-un turneu pentru Cupa mondială!) și pe Puskas? Asta-i tot ce a rămas? Aceste planșee de beton cenușiu? „O, la, la...!!", cum ar spune domnul de la France-Inter, cînd se trăgea peste poartă, de la 6 metri...

Și fiindcă vorbim de primul minut, să nu uit golul din ultima secundă de la Cluj, la handbal în 7, golul 13, 13—10 pentru fetele noastre în acel meci atît de chinuit pentru calificare. Nu mai credeam că se poate... Cine mai credea? Nici specialiștii, nici ageamiii. E suficient că a crezut un singur om, cel care a tras. În primul minut sau în ultima secundă — nu e nevoie decît de un singur om, care să creadă, care „să tragă...." Restul, tot ce spunem noi, de pe margine, de la „O, la, la!!" pînă la idei profunde despre stilul echipelor, nu mai are valoare.

CORESPONDENȚĂ:

Ștefan Guth, str. Brîncoveanu 11 — Brașov: Mi-am făcut prompt autocritica pentru eroarea aceea. Mă simt bine că mă urmăriți pînă la ultima literă...

Thomas Hermel — Sibiu: În privința hocheiului, cred că ați auzit explicațiile Televiziunii. În privința „Progresului", ce să fac? Echipa asta mi-a luat mințile, precum o femeie tulburătoare... De cîte ori jur să nu mai vorbesc de ea, că prea mă face (de fapt, mă preface!) de rîs, îmi calc legămîntul. Dați-mi un sfat cum să scap de ea. Sînt un bărbat slab...

BELPHEGOR

TELE cronica

SFETNICII EXCURSIILOR NOASTRE

Fiindcă am lăsat bine în urmă pragul echinocțiului de primăvară și fiindcă mirifica explozie vegetală a anotimpului acesta ne îndeamnă să ieșim la iarbă verde, ori să poposim în preajma vreunei ctitorii voevodale, am iscodit standurile librăriilor ca să descoperim în ele pe sfetnicii excursiilor noastre. Și am constatat, cu satisfacție, că noutățile în acest domeniu sînt mai numeroase ca în alte primăveri, meritul principal revenind editurii „Stadion". Ne vom opri, deocamdată, asupra a patru din lucrările acesteia: **„București. Week-end"** (Gh. Graur Florescu), **„Siret—București"** (N. Docsănescu), **„Prin Țara Năsăudului"** (I. Cosma, N. Pop, N. Sabău) și **„Memoria caselor-muzee și locuri"** (D. Bondoc).

Primele trei lucrări se înscriu în colecția „Itinerare turistice" (inițiată de editura „Meridiane", continuată, acum, de „Stadion") care a acoperit, într-o mare măsură, zonele de interes turistic ale țării noastre. **„București — Week-end"**, de exemplu, descifrează în aparent monotona cîmpie care înconjoară Capitala o mulțime de atracții naturale, istorice, muzeistice, demne de a fi vizitate la sfîrșit de săptămînă. Un merit în plus al ghidului: atenția acordată artei populare specifice zonei, manifestărilor folclorice, unele cu tradiții milenare.

„Siret—București", evident un ghid automobilistic consacrat obiectivelor turistice de pe această importantă magistrală (ea coincide cu drumul european E 20), ne prezintă cu o remarcabilă cursivitate și acuratețe nu numai locurile interesante de pe traseu, ci și cele aflate, pe diverse ramificații, la mici distanțe de ruta principală.

„Prin Țara Năsăudului" acoperă zona cunoscută sub acest nume încă din secolul XIII, frumoasele plaiuri și așezări de sub munții Lăpușului și ai Rodnei, făcînd, însă, și o incursiune dincolo de Rodna, la Borșa, pentru a coborî peste Prislop, și pe valea Bistriței Aurii pînă la Vatra Dornei, iar de aici prin Bistrița pînă în Valea Someșului, la Beclean. Lucrarea **„Memoria caselor"** ne oferă o bogată informare în domeniul literaturii, artelor plastice și al muzicii, dar lasă complet descoperit sectorul științei, în care, este bine știut, există în țara noastră suficient de multe muzee memoriale, monumente, busturi consacrate unor figuri proeminente ca dr. Gh. Marinescu, Aurel Vlaicu, Traian Vuia ș.a. Or, un ghid separat pentru acest domeniu nu ni se pare justificat. Poate, la o viitoare ediție, lucrarea să fie întregită așa cum se cuvine și cum pretinde, de altfel, titlul său.

Sebastian BONIFACIU

„VOLANTA" — MAI 1924
PRIMA ASOCIAȚIE SPORTIVĂ MUNCITOREASCĂ DIN C. LUNG-MUSCEL

Din inițiativa mai multor meseriași din C. Lung Muscel, în mai 1924 a luat ființă, pentru prima dată în acest oraș, o asociație sportivă muncitorească. Ea purta denumirea de „VOLANTA" și cuprindea mici meseriași și muncitori feroviari cîmpulungeni și din comunele limitrofe: Lerești, Valea Mare Pravăț, Albești, Mioarele, Schitu Golești.

Baza existenței asociației o constituia cotizația membrilor activi și susținători. Organele locale de pe atunci nu vedeau însă cu ochi buni această asociație muncitorească. Astfel că din lipsă de mijloace financiare și din cauza piedicilor puse în dezvoltarea activității, asociația sportivă a fost nevoită să se desființeze în anul 1933 și nu a mai putut să-și reia activitatea decît după 23 August 1944.

Astăzi fosta asociație sportivă **Volanta** a meseriașilor meșteșugari din C. Lung funcționează sub denumirea de **„Voința"**, și are 12 secții pe ramuri de sport și o frumoasă bază materială. Și demn de reținut este faptul că fostul secretar al asociației sportive **Volanta**, din 1924, este și astăzi secretarul asociației sportive VOINȚA C. Lung: pensionarul GHEORGHE IUGA, un animator sportiv mereu tînăr.

Ilie FEȚEANU

MIȘCAREA SPORTIVĂ MUNCITOREASCĂ ȘI TRADIȚIA SĂRBĂTORIRII ZILEI DE 1 MAI

(Urmare din pag. 1)

roase distracții: **jocuri gimnastice, fotbal, oină, curse de alergări".**

Numărul mare al „sportsmanilor" dornici să-și dovedească „vrednicia" a făcut ca, în anii următori, gruparea sportivă **„Prietenii Naturii"** să treacă la pregătirea din timp a întrecerilor, asigurînd — în limita posibilităților — și condiții de antrenament participanților. Ziarul **„Socialismul"** din 10 aprilie 1922 anunța astfel că: **„Tovarășii care vor să se producă pentru serbarea de 1 Mai cu box, lupte și alte sporturi, se pot înscrie în fiecare zi la comitetul grupării sportive Prietenii Naturii — secția București. (...) Pe terenul Federației sportive se pot antrena și tovarășii înscriși la alergările de fond și viteză pentru serbarea de 1 Mai"**

Anunțuri similare au apărut și în alte publicații muncitorești. Ziarul **„Viața sindicală"** din 9 aprilie 1922 precizează în plus că **„alergările de fond și viteză (vor fi dotate) cu premii"**, la **„toate aceste sporturi"** putînd lua parte **„și tovarășii care nu fac parte din grupare".**

Oficialitatea statului burghezo-moșieresc nu ezită, însă, să reprime astfel de manifestații. Vom cita un singur exemplu în acest sens. **„Stăruința"**, o tînără grupare sportivă **„constituită pe baze muncitorești"**, a luat parte la sărbătorirea zilei de 1 Mai 1926 **„în Pădurea Pantelimon, împreună cu muncitorii din sindicate. Pe seară și-au făcut apariția oamenii poliției, arestînd muncitori, membri ai grupării".** *) După cum vedem, pentru sportivii acelor ani, participarea la sărbătorirea zilei de 1 Mai constituia un „cap de acuzare".

Cu toate acestea, acțiunile cu caracter sportiv continuau să constituie o parte integrantă a sărbătoririi zilei de 1 Mai, chiar și în anii intensificării represiunilor împotriva mișcării muncitorești. În 1932, de pildă, circularele și instrucțiunile trimise de partid organizațiilor locale prevedeau printre alte măsuri legate de pregătirea manifestărilor de 1 Mai și **„organizarea de excursii în afara localităților".** Organele de represiune își semnalau însă prezența ori de cîte ori se apropia ziua solidarității oamenilor muncii. În 1934, nu mai puțin de 20 de comuniști **„au fost arestați în autobuzul cu care mergeau la pădurea Andronache"** **), spre a participa la tradiționala serbare cîmpenească.

. . . . .

Nici o măsură represivă nu a putut înăbuși însă manifestările organizate cu prilejul zilei de 1 Mai și participarea muncitorilor sportivi la acestea.

Ani mai tîrziu, în numărul din 29 aprilie 1945, ziarul nostru publica chemarea O.S.P.: **„Prieteni sportivi din uzine, fabrici, școli, universități și de pe ogoare! Pregătiți-vă pentru marea sărbătoare a muncii libere!"** Se anticipa **„prezența a 8 000 de sportivi la sărbătorirea primului 1 Mai liber".** În numărul din 6 mai 1945, ziarul avea să anunțe că **„prevederile noastre au fost depășite: 30 000 sportivi au defilat la primul 1 Mai liber, într-o ținută și ordine impresionantă".**

De atunci, defilarea coloanelor de sportivi, în cadrul manifestărilor de 1 Mai, a devenit o expresie a sentimentelor lor de dragoste și recunoștință față de Partid, care a pus educația fizică și sportul la îndemîna maselor, fiind, totodată, continuarea în noile condiții de libertate a unei vechi tradiții a mișcării sportive muncitorești.

*) „Sportul popular" din 18 ianuarie 1948.

**) O. Matichescu și E. Georgescu: „1 Mai în România", 1970.

PREZENȚĂ SPECTACULOASĂ A TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

județe (Maramureș, Dîmbovița, Sălaj, Vaslui, Harghita, Suceava, Neamț, Hunedoara, Alba, Ilfov etc.) și din municipiul București își vor desemna reprezentanții la ultimul act al acestei importante întreceri ajunsă acum la a IV-a ediție (1968, București, 1969, Tg. Mureș, 1970, Timișoara, 1971, Craiova).

Conform regulamentului Crosului tineretului, la etapa finală se vor califica cîte doi atleți din fiecare județ în cadrul a trei categorii de vîrstă (**fete**: 15—16 ani — 800 m, 17—19 ani și peste 19 ani — 1 000 m; **băieți**: 15—16 ani — 1 500 m, 17—19 ani — 2 000 m, peste 19 ani — 3 000 m). Se contează pe o reușită a întrecerilor, așa cum s-au petrecut lucrurile la etapele județene Cluj (580 de participanți), Timiș (510), Mureș (475), Bacău și Brașov (peste 400). La succesul etapelor județene, Comitetele U.T.C. contează mult și pe sprijinul C.J.E.F.S., al Consiliilor județene ale sindicatelor și Inspectoratelor școlare. Ar fi de dorit ca la această acțiune colaborarea organelor amintite mai înainte cu Comisiile de organizare a Crosului tineretului să îmbrace pretutindeni un caracter cît mai eficient.

Adresîndu-se într-o apreciabilă măsură elevilor, etapa județeană a Crosului tineretului va prilejui, într-un fel, și o trecere în revistă a realizărilor obținute în domeniul atletismului de perspectivă, în această perioadă în care activitățile sportive în aer liber se află în plină desfășurare. Un prim bilanț, deși neoficial, al „Anului atletic școlar", inițiativa lăudabilă a C.C. al U.T.C. Celălalt bilanț, definitiv, peste cîteva luni, la finele trimestrului al III-lea.

În concluzie, un sfîrșit de săptămînă care oferă tineretului din patria noastră prilejul de a fi cît mai aproape de săli și de stadioane, de a demonstra pasiunea sa pentru exercițiul fizic, pentru sport.



ȘT. VOINEA, COMUNA GIURĂVAȘTI. Cele două meciuri decisive din ultima etapă a campionatului diviziei A, ediția 1968—1969, Farul—Progresul (1—0) și A.S.A. Tîrgu Mureș—F.C. Argeș (0—3) n-au fost transmise la radio în ideea de a nu se da posibilitate echipelor angajate în lupta împotriva retrogradării să știe ce se întîmplă pe alte meleaguri. Învinsă pe teren propriu cu 3—0, A.S.A. s-a salvat, în drum spre... eșafod, grație înfrîngerii Progresului, survenită în ultimele minute ale jocului de la Constanța.

MIHAELA V., HIRLĂU. *„Sînt o mare admiratoare a sportului rege, fotbalul, și, mai ales a Rapidului. Am făcut o poezie intitulată „Rapiduletul meu". Poate că o publicați. Dacă nu, nu mă supăr. O să fac altele".* În cazul ăsta mă supăr eu!

AUREL BAETAN, TURDA. Constat că foarte mulți tineri vor să devină crainici sportivi. Să știți că treaba nu e de loc ușoară. Altfel, aș fi făcut pe dracul în patru să-i iau locul lui Ion Ghițulescu! Oricum, o îndrumare pentru dv. și pentru alți cititori care și-au exprimat aceeași dorință: adresați-vă Radioteleviziunii. La sursă, cum s-ar spune.

VLADIMIR NICULESCU, TECHIRGHIOL. 1. Mă faceți să... roșesc! 2. Epigramistul Al. Clenciu este una și aceeași persoană cu caricaturistul Al. Clenciu. În anii tinereții, el a practicat boxul.

F. POPESCU, CÎMPINA. *„În legătură cu unele epigrame aruncate la coș (și eu sînt unul dintre cei cărora le-ați aruncat la coș tot ce v-am trimis)":*

Nu vă fac nici un reproș,
C-aruncați zilnic la coș.

Poate-așa, din ziarist,
Devenit... baschetbalist!

Perspectiva nu e rea:

Mai știu unul care-mi zise
Că am... aruncări precise.
Poate nu e vorbă goală
Și ajung și-n... națională!

TUDOR BELEA, COMUNA FOROTIC. La 22 mai, Dumitrache împlinește 23 de ani, și ați vrea să-l felicitați. Îi puteți scrie pe adresa clubului Dinamo: București, Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 9, sectorul 2. Poate că vă dă ocazia să-l felicitați și pentru golul sau... golurile pe care le va înscrie în meciul cu Cehoslovacia, de la 16 mai.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Apropo de faptul că, o dată cu campionatul mondial de fotbal feminin din Mexic, se va organiza și o paradă a modei:

Nu ar fi de loc exclus,
Ca-n folosul ambianței,
Să auzi că au condus
Doar arbitrii... eleganței.

DĂNUȚ OLTEANU, COMĂNEȘTI. Ați pedalat peste 11 000 de kilometri, din iulie 1968, pe un modest „Elegant", cu care ați efectuat și curse lungi, pînă la București, **și ați vrea să știți dacă ați putea deveni unul dintre cicliștii noștri fruntași, ținînd seama de faptul că aveți acum 24 de ani. Nu vă pot garanta acest lucru**, mai ales că ați pierdut... plecarea. Aceasta nu înseamnă, însă, să renunțați la sportul pe care îl îndrăgiți. Este un sport util și plăcut. Cît privește performanța pe care vi-o propuneți, de a pleca la ora 13, cu bicicleta, din Comănești, și de a ajunge în București a doua zi, la 9 dimineața, ea mi se pare deosebit de valoroasă. Și chiar dacă ajungeți ceva mai tîrziu, nu contează. Întîrzie, ele, și trenurile. De ce ar fi mai punctuală o bicicletă?!



Ilustrații: N. CLAUDIU

VÎRSTELE SCHIULUI

Nu există nici o îndoială asupra faptului că întrecerile de schi ale actualei generații sînt mai tehnice, mai dinamice, mai senzaționale în comparație cu cele ale înaintașilor. Și, totuși, nici una nu s-a ridicat la cota emoțională și de pitoresc pe care a reușit să o creeze „Cupa veteranilor". Mai întîi pentru că privind pe bunicii de peste 60 și 70 de ani evoluînd pe schiuri, printre fanioane, urmați de eșaloane mai tinere, am avut sub ochii noștri capitole de istorie a schiului românesc, de la pionierii primilor ani pînă la cei din zilele noastre. Apoi, pentru că privindu-i la start, ușor palizi, cuprinși de tracul unor amintiri, ne-am dat seama că pasiunile adevărate rezistă peste decenii și peste vîrste. Și, în al treilea rînd, pentru că prin efortul veteranilor de a se înfățișa impecabil, entuziaști, preocupați și serioși, vulcanici chiar în momentele de mare tensiune ale concursului, tineretul pe schiuri aflat printre ei sau pe margini, ca spectatori, a înțeles că printr-o nobilă conspirație „bătrînii" **au vrut să le mai ofere — încă o dată — o pildă de tinerețe și devotament pentru schi.**

A fost foarte interesantă defilarea prin fața spectatorilor a tuturor vîrstelor schiului, ale tehnicii și stilurilor care s-au succedat. A fost emoționantă strigarea catalogului (apelul la start pe categorii de vîrstă) a tuturor celor care introducînd acest sport la noi în țară s-au străduit și i-au dat din cînd în cînd și străluciri.

Tensiunea maximă a acestei competiții, ce depășește prin simbol sfera unui concurs de schi, a creat-o festivitatea de premiere de la cabana „Cota 1500", unde învingătorii, sub ochii umeziți ai asistenței, în rîndurile căreia se afla și actualul lot național de schi, au primit distincțiile meritate pentru virtutea lor. Și astfel, pe sub ochii lor s-au perindat printre alții „nea" **Filică Pascu** (76 de ani), **N. Popescu (63 ani), Costică Ciocoiu** (59 ani), **Cornel Doboșiu, Ion Cojocaru, Gigi Chirulescu, Aurică Dobrescu, Gică Păsculeț, Ștefan Strebeli, Marin Niculescu, Radu Scîrneci, Ion Cașa, Mihai Bucur, Mircea Enache** și alții.

Ambianța creată de biroul F.R.S.B., de inițiatorii acestei comemorări, **Schi-bob Club Sinaia**, și de găzduirea familială oferită de cabanierul **Ghiță Rîșnoveanu**, el însuși fost schior, au asigurat întîlnirii generațiilor cadrul vibrant al unei sărbători. Caracterul său omagial a descoperit în acele momente neînchipuite virtuți de liant pentru vîrstele schiului, care își transmiteau din ochi și din gesturi flacăra unei pasiuni pe care tineretul trebuie să o preia, să o ducă mai departe.

Mihai BIRA